

ikke, at der kan være Noget i Beten for, at t. Ex. enhver Brændevinsbrænder havde et Oplagsrum, hvortil han leverede Toldvæsenet Nøglen, saaledes at Brændevinsafgiften først betales efterhaanden, som Brændevinen udleveredes derfra. Det vilde være en betydelig Lettelse. Den Gang, jeg bragte dette Spørgsmaal paa Båne, udtalte den ærede Finantsminister, foranlediget af mine Uttringer, sig kort herom. Den ærede Minister var vel ikke den Gang Finantsminister, men i sin Egenkab af Medlem af Folkethinget udtalte han noget derom; jeg var ikke Tidendst, hvori det staaer, ved Haanden, men hvis jeg ikke erindrer feil, sagde den ærede Minister, at man nu her i Kjøbenhavn og Helsingør havde Trilagere, og at man kunde benytte disse paa den Maade til Fordel for den indenlandste Brændevin. Det staaer ikke klart for mig, hvorledes det skulde ske, men i alt Fald vilde det jo kun være Tilfældet her i Kjøbenhavn og Helsingør. Jeg tror imidlertid, at det vilde være en stor Lettelse, hvis saadanne Trilagere, som af mig er nævnt, kunde indføres overalt; jeg veed ikke rettere, end at det finder Sted i andre Lænde, men foruden den almindelige Fordel, at det vil lette Fabrikationen, hvilket jo ogsaa maa komme Forbrugerne til Gode, vil det ogsaa have en anden Fordel. Vi kunne jo nemlig kun ønske, at Spirit i stor Mængde maa blive fabrikeret her og udført til Udlandet. Det er Noget, der maa være til Gavn for Agerbruget, men for at dette kan ske, vilde den Lettelse være ønskelig, at man havde saadanne Trilagere, saa at man fra dem ligesom fra nogle Kreditoplag kunde uden at betale nogen Afgift udføre Værene til Udlandet. Der vil maasse blive indvendt, at for Dieblisset faaar man Toldgodtgjørelse, naar man udfører Brændevin, men man faaar ikke den fulde Godtgjørelse; der tages Noget derved; og i alt Fald er der den Ulempe, at Afgiften skal betales kontant, saa at der skal Kapitalister til at beskæftige sig med denne Fabrikation. Hvis man derimod havde Trilagere, vilde der ikke behøves store Kapitaler dertil, og saa vilde man derfra kunne udføre Spirit til Udlandet. Jeg skal tillade mig at henstille dette til næste Diverbetelse og kun tillade mig at udtale, at

jeg er enig med det ærede Medlem for Hørens i, at det ikke turde være rigtigt at gaa for vidt med Hensyn til Enkelthederne i Forhandlingen om denne Sag, da det vist er nødvendigt, at denne Sag kommer til Behandling i det Udvalg, som allerede er nedsat angaaende Toldtariffagen.

II. Sæge: Der synes virkelig at være en Slags Vanffelighed for Thinget ved at behandle nærværende Lovforslag, naar det ikke sker i Forbindelse med de øvrige Sæger, som gaa i samme Retning, navnlig Toldloven, og den ærede sidste Taler gav os en Prøve paa denne Vanffelighed ved alene at holde sig til Lovforslaget. Da det nu imidlertid en Gang er her, skal jeg dog tillade mig nogle Bemærkninger derom, men de skulle kun være saa, idet Stemningen synes at være for, at man ikke skal indlade sig videre paa Enkelthederne. Jeg skal i Dyrigt bemærke, at medens den ærede sidste Taler gav ret gode Grunde for at forholde Brændevinsaffekten, vilde han paa samme Tid modsætte sig denne Forhøielse. Der er et Par Punkter, hvørom jeg igjærne vilde have Oplysning. Der siges i § 4, at Afgiften lægges „af alle Brænderier i hvilke der tilvirkes Spiritus ved Uibendelse af Sæd eller Kartofler eller begge i Forening“, og derefter hedder det: „Af Brænderier, i hvilke der tilvirkes Spiritus paa anden Maade“ osv. Jeg veed dog virkelig ikke — men det maa formodentlig ligge i min Uvidenhed — at man har nogen anden Maade til at fæste sig Brændevin eller Spiritus, hvad man vil kalde det, end ved Hjælp af Korn og Kartofler. (Stemmer: Sukker og Roer!) Det er ikke Tilfældet endnu, og hvad der kan komme ud af disse Gjenstande, skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg vil dernæst sige, at det forekommer mig, at den fornuftigste Maade at opkræve Skatten paa, vilde være været efter det Produkt, som ethvert Brænderi frembragte; det tror jeg er den simpleste og ligeligste Maade for alle Brænderier, store og små. Hvad der nu foreslaas, tror jeg nok vil være til Bedste for de store, men til Skade for de mindre Brænderier, hvorimod en ensartet Skat af det Produkt, som hvert Brænderi frembragte, vilde,